(4) இம்மாநிலத்தின் அமைச்சர்கள், சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர், துணைத் தலைவர், சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர், துணைத் தலைவர் ஆகிய அரசு விருந்தினர்களுக்கு உணவு வசதி, தங்கும் வசதிக்கு கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவதில்லை.

இணைப்பு II

[9-ம் பக்கத்தில் 404-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க]

Each repatriate family from Burma is eligible for a maximum loan of Rs. 5,000 for conducting business, if the family has a business background, or if the family cannot be rehabilitated otherwise. Each repatriate family from Ceylon covered by the Indo-Ceylon Agreement, 1964, is also eligible for a maximum loan of Rs. 5,000 for conducting business, provided the value of the repatriated amount by the family concerned does not exceed Rs. 10,000 in Indian currency. The loan of Rs. 5,000 is paid in two instalments, the first instalment being Rs. 2,000. If the first instalment is utilised properly and if there is need for and possibility of expanding the business, an additional loan up to Rs. 3,000 depending upon the requirements of the business is paid.

2. Unattached women among the repatriates, who are above 30 years of age and less than 65 years are entitled to get a total business loan of Rs. 2,000 only according to their business background.

3. Repatriates from Burma and Ceylon who join together on partnership or on co-operative set up for running business are eligible for the grant of business loan at the rate of Rs. 5,000 for each member payable in one instalment.

4. Repatriate families from Burma and Ceylon which posses agricultural background and which have no land of their own are eligible for settlement in land colonisation schemes and for a maximum agricultural loan assistance of Rs. 4,299 per family in addition to free allotment of lands (subject to availability) up to three acres for cultivation and a grant of Rs. 60 for purchase of pesticides. They are also given a loan of Rs. 300 each for carrying on subsidiary occupation like dairy farming, vegetable gardening, bullock cart plying, etc.

5. Repatriate families from Ceylon who have their own lands in India and who are in need of funds for cultivating their lands are also given loans up to Rs. 4,299 for cultivating their lands and grant of Rs. 60 for purchase of pesticides, depending upon the extent of lands owned by them.

6. Those repatriates from Ceylon who are having less than three acres of land or do not have any land of their own will also be given loans up to a maximum rate of Rs. 1,000 per acre or the actual price, whichever is less to purchase private lands up to a maximum extent of three acres, if they had repatriated assets worth below Rs. 5,000 in Indian currency. They will also be given loans to a maximum of Rs. 4,299 and a grant of Rs. 60 to cultivate these lands depending upon the extent of the total holding.

7. Repatriates from Ceylon not covered by the Indo-Ceylon Agreement, 1964, are given a loan of Rs. 500, if they are artisans like carpenters, painters, barbers, dhobies, composers, etc., to enable them to carry on their avocation here.

8. *Loans for agricultural purposes by the Repatriates Co-operative Finance and Development Bank.*—It was originally contemplated by the Repatriates Co-operative Finance and Development Bank that the Bank would help repatriates rehabilitated in the Agricultural Sector. But the Board of Directors at the meeting held on 29th July 1972, while reviewing the loan policy, decided that as there was limited scope for financing repatriates settled in agriculture, the Bank need not, at present, grant loans to repatriates for this purpose. Only some repatriate families settled in the Sindhanoor Project in Mysore State had been given crop loans. A sum of Rs. 55,000 was paid as loan to 55 repatriates at Rs. 1,000 each, during the year 1970–71 on the recommendation of the Administrator of Rehabilitation Project, Sindhanoor. Loans have been sanctioned for the year 1972–73 to 140 repatriates for a total sum of Rs. 1,09,600.

9. *Loans for non-agricultural purposes by the Repatriates' Co-operative Finance and Development Bank.*—The members of the Repatriates' Co-operative Finance and Development Bank are given loans for conducting various types of small business such as sale of betel leaf, soda, etc., sale of vegetables, tailoring and

readymade garments, tea and refreshment stalls, lorry transport, laundry, fancy shops, flowers, glasswares, hardware, cloth, barber-shop, fish stalls, mutton stall, hosiery, bakery, cycle shop sweet meats, oil, optical prints, rice and ceramic products. Bigger schemes of business are also financed by the Bank.

The maximum loan limit for an individual repatriate for improving his/her business is restricted to Rs. 5,000. The maximum amount of loan for each individual repatriate for starting a business or rade is limited to Rs. 25,000. In both the above cases, the loans can be increased at the rate of Rs. 5,000 per repatriate to be employed, subject to a maximum of Rs. 50,000. In the case of co-operatives of repatriates or goups of repatriates, the amount of assistance is upto Rupees one lakh depending upon the cost of the project. Some of the bigger schemes financed by the Bank in excess of Rs. 10,000 consist of purchase of auto-rickshaws, taxis, setting up saw mills, printing presses, ice cream factory, manufacture and sale of aerated waters, etc.

The Repatriates Co-operative Finance and Development Bank has advanced loans to members from its inception (November 1968) till 30th June 1972 amounting to a total of Rs. 102.27 lakhs. The Bank also secures loans exceeding Rs. 5,000 to the repatriates by providing 33-1/3 per cent guarantee.

விடை.—பர்மா அகதி குடும்பம் ஒவ்வொன்றும் வணிகம் நடத்துவதில் அனுபவம் பெற்றிருந்தால் அல்லது அக்குடும்பம் ஏனைய வகையில புது வாழ்வளிக்கப்பட இயலாததாக இருந்தால் வணிகம் நடத்துவதற்கு உயர்ந்த அளவு ரூ. 5,000 கடன் பெறத் தகுதியுடையதாகும். 1964-ம் ஆண்டு இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் பொருந்துகிற இலங்கை அகதிக் குடும்பம் ஒவ்வொன்றும், வாணிகம் நடத்துவதற்கு உயர்ந்த அளவுக் கடன் தொகை ரூ 5,000 பெறத் தகுதியுடையதாகும். ஆனல் அக்குடும்பத்தால் தாயகத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தொகையில் மதிப்பு இந்திய நாணய மதிப்பில் ரூ. 10,000-க்கு மேற்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்தக் கடன் தொகை ரூ. 5,000 இரண்டு தவணைகளில் கொடுக்கப்படுகிறது. முதல் தவணையாக ரூ. 2,000 கொடுக்கப்படுகிறது. முதல் தவணைத் தொகை முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வாணிகத்தை மேலும் பெருக்கும் வாய்ப்பு இருந்தால் வாணிகத் தேவைகளைப் பொறுத்து, கூடுதல் கடன் தொகை ரூ. 3,000 வரை வழங்கப்படுகிறது.

1973 மார்ச் 17]

2. 30 வயதிற்கு மேற்பட்டும் 65 வயதுக்குக் குறைந்தும் உள்ள சார்பிலாப் பெண் அகதிகள் மொத்தம் ரூ. 2,000 மட்டுமே வாணிகக் கடன் தொகை பெறத் தகுதியுடையவராவார். இக்கடன் தொகை அவர்களுக்குள்ள வியாபார அனுபவ அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது.

3. வாணிகம் நடத்துவதற்காக பர்மா அகதிகளும் இலங்கை அகதிகளும் பங்குதாரர்களாக அல்லது கூட்டுறவு அமைப்பாகச் செயல்பட்டால் ஒவ்வொரு வருக்கும் ரூ. 5,000 என்ற வீதத்தில் வாணிகக் கடன் தொகை பெற அவர்கள் தகுதியுடையவராவர். இது ஒரே தவணையில் கொடுக்கப்படத்தக்கதாகும்.

4. வேளாண்மைத் தொழிலில் முன் அனுபவம் பெற்றுள்ள ஆனால் தங்களுக்குச் சொந்த நிலம் இல்லாத பர்மா, இலங்கை அகதிக் குடும்பங்கள் நிலக் குடியேற்றத் திட்டங்களின் கீழ்க் குடியேறுவதற்குத் தகுதியுடையவையாகும். மேலும் பயிரிடுவதற்காக மூன்று ஏக்கர் நிலம் (நிலம் கிடைப்பதற்கு ஏற்ப) இலவசமாக ஒதுக்கீடு செய்தல், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து வாங்க ரூ. 60 மானியம் ஆகியவற்றுக்குக் கூடுதலாக குடும்பம் ஒவ்வொன்றும் உயர்ந்த அளவும் கடன் தொகை ரூ. 4,299 மானியம் பெறத் தகுதியுடையதாகும். பாற்பண்ணை, காய் கறித் தோட்டம் அமைத்தல், மாட்டு வண்டி ஓட்டுதல் முதலிய துணைத் தொழில்கள் செய்வதற்கும் குடும்பம் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 கடன் தொகையும் வழங்கப்படுகிறது.

5. இந்தியாவில் சொந்த நிலம் பெற்றிருந்து அந்த நிலங்களைப் பயிரிடுவதற்கு தொகை தேவைப்படக்கூடிய இலங்கை அகதிகளுக்கும் அவர்களின் நிலங்களைப் பயிரிடுவதற்காக அவர்களுக்கு சொந்தமாக உள்ள நிலங்களின் பரப்பளவைப் பொறுத்து, ரூ. 4,299 வரை கடன் தொகையும், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து வாங்குவதற்கு ரூ. 60-ம் வழங்கப்படுகின்றன.

6. மூன்று ஏக்கர் பரப்பளவிற்குக் குறைந்த நிலம் பெற்றுள்ள அல்லது சொந்த நிலமில்லாத இலங்கை அகதிகளுக்கு தனியார் நிலங்களை உயர்ந்த அளவு மூன்று ஏக்கர் வரை வாங்குவதற்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 என்ற உயர்ந்த அளவு கடன் தொகை அல்லது நிலத்தின் உண்மையான விலை இதில் எந்தத் தொகை குறைவானதோ அந்தத் தொகை வழங்கப்படும். ஆனால் அத்தகைய தேர்வில் இந்திய நாணய மதிப்பில் ரூ. 5,000-க்குக் குறைவான மதிப்பிற்கு உடைமைகளைத் தாயகத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இந்த நிலங்களைப் பயிரிடுவதற்கு, அவர்களுக்குள்ள, நிலங்களின் பரப்பளவைப் பொறுத்து உயர்ந்த அளவு ரூ. 4,299 வரை கடன் தொகையும் ரூ. 60 மானியமும் வழங்கப்படும்.

[1973 மார்ச் 17

7. **1964-ம் ஆண்டு இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் கீழ் வராத இலங்கை** அகதிகள், தச்சர், வண்ணம்பூசுவோர், முடிதிருத்துவோர், சலவைத் தொழிலாளர், அச்சுக்கோப்பவர் போன்ற கை வினைத் தொழிலாளர்களாகவிருப்பின் அவர்கள் இங்கு (இந்தியாவில்) தத்தம் வாழ்க்கைத் தொழிலைச் செய்ய இயலும் வகையில் அவர்கட்கு ரூ. 500 கடன் வழங்கப்படுகிறது.

8. **அகதிகள் கூட்டுறவு நிதியுதவி மேம்பாட்டு வங்கியால் வேளாண்மைச் செயல் நோக்கங்களுக்கு வழங்கப்படும் கடன்கள்.**—அகதிகள் வேளாண்மைத் தொழிலில் நிலைபெற உதவுவது என்று அகதிகள் கூட்டுறவு நிதியுதவி-மேம்பாட்டு வங்கி தொடக்கத்தில் கருதியிருந்தது. ஆனால். 29—7—72-ம் நாளில் வங்கி நிர்வாகிகள் குழுவின் கூட்டம் நடைபெற்றது. அக்கூட்டத்தில் நிர்வாகிகள் குழு கடன் கொள்கை குறித்துச் சீர்தூக்கிப் பார்த்தது. அவ்வமயம், அகதிகள் வேளாண்மைத் தொழிலில் நிலைபெறச் செய்ய உதவுவதற்கு வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவாகவேயுள்ளன என்பதால் வங்கி தற்போதைக்கு, இதற்காக அகதிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்கவேண்டியதில்லை என்று அக்குழு முடிவு செய்தது. மைசூர் மாநிலத்திலுள்ள சிந்தானூர் திட்டத்தில் குடியேறியுள்ள சில அகதிக் குடும்பங்களுக்கு மட்டுமே பயிர்க் கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. சிந்தானூர் புதுவாழ்வுத் திட்ட நிர்வாக அதிகாரி பரிவுரை செய்ததன் பேரில் 1970-71-ல் 55 அகதிகளுக்குத் தலைக்கு ரூ. 1,000 விதம் ரூ. 55,000 கடனை வழங்கப்பட்டது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் 140 அகதிகளுக்கு மொத்தம் ரூ. 1,09,600 கடன் வழங்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

9. **அகதிகள் கூட்டுறவு நிதியுதவி மேம்பாட்டு வங்கியால் வேளாண்மைத்** தொழில் அல்லாத பிற செயல்நோக்கங்களுக்கு வழங்கப்படும் கடன்கள்.—பின்வருவனபோன்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட சிறிய அளவு வியாபாரங்களை நடத்தும் பொருட்டு அதிகள் கூட்டுறவு நிதியுதவி மேம்பாட்டு வங்கியின் உறுப்பினர்களுக்கு கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவையாவன: வெற்றிலை—பாக்கு, சோடாக்கடை, காய்கறிக்கடை, தையற்கடை, ஆயத்த உடைகள் கடை, தேநீர் சிற்றுண்டி விடுதிகள், லாரிப் போக்குவரத்துத் தொழில், சலவைக்கடை, அழகுசாதனப் பொருள்கள் கடை, பூ வியாபாரம், கண்ணாடிச் சாமான்கள் இரும்புச் சாமான்கள், துணிவியாபாரம, முடிதிருத்தம் நிலையம், மீன் கடைகள், இறைச்சி விற்பனை நிலையம், உள்ளாடைகள் விற்பனை, ரொட்டிக் கடை, சைக்கிள்கடை, இனிப்புப் பண்டங்கள் விற்பனைக் கடை, எண்ணெய் வியாபாரம, பலகோணப் பார்வைப் படங்கள் (Op cal prints அரிசி வியாபாரம், மட்பாண்டங்கள் இன்னும் பெரிய அளவு வியாபாரங்களுக்கும் வங்கி நிதியுதவியளிக்கிறது.

1978 மார்ச் 17]

ஒரு அகதிக்கு அவரது வியாபாரத்தை மேம்படுத்த அளிக்கப்படும் கடனுதவியின் உயர் அளவு ரூ. 5,000 என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. வியாபாரத்தை அல்லது ஒரு தொழிலைத் தொடங்க அகதிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் அளிக்கப்படும் கடன் தொகையின் உயர் அளவு ரூ. 25,000 என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற் சொன்ன இரு நேர்வுகளிலும் அவ்வியாபாரத்தில் அல்லது தொழிலில் வேலைக்கமர்த்தப்படுகிற ஒவ்வொரு அகதிக்கும் ரூ. 5,000 என்ற விதத்தில் கடன் தொகைன் உயர்த்தி கொடுக்கப்படலரம் ஆனால் அவ்வாறு உயர்த்தி கொடுக்கப்படுவது ரூ. 50,000-க்கு மேற்படக் கூடாது அகதிகள் கூட்டுறவு சங்கங்களின் நேர்வில் அல்லது அகதிகள் (கூட்டுத்) தொகுதியினர் நேர்வில் திட்டங்களின் செலவைப் பொருத்து கடனுதவித் தொகை ரூ. ஒரு லட்சம் வரை வழங்கப்படும். ரூ. 10,000-க்கும் அதிகமாக வங்கியால் நிதியுதவியளிக்கப்படுகின்ற பெரிய திட்டங்களிற் சில பின்வருமாறு:—ஆட்டோ ரிக்‌ஷாக்கள், டாக்சிகள் வாங்குதல், மரம் அறுக்கும் ஆலைகள் நிறுவுதல், அச்சகம் நிறுவுதல், ஐஸ்கிரீம் தொழிற்சாலை நிறுவுதல், சோடா-கலர் உற்பத்தி பானங்கள் உற்பத்தி—விற்பனை.

அகதிகள் கூட்டுறவு நிதியுதவி மேம்பாட்டு வங்கி, அது தொடங்கிய நாள் தொட்டு (நவம்பர் '68) 30-6-72 வரை மொத்தம் ரூ. 102.27 லட்சம் தொகையைத் தனது உறுப்பினர்களுக்குக் கடனாக வழங்கியுள்ளது. இந்த வங்கி 33-1/3 உத்தரவாதமளிப்பதன் மூலம், அகதிகளுக்கு (வணிக வங்கிகளிடமிருந்து) ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்ட கடன் தொகையைப் பெற்றுத்தரவும் செய்கிறது.

இணைப்பு III

(16-ம் பக்கத்தில் 409-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க)

தமிழ்நாடு அரசு, இந்திய அரசின் மூலம் இம் மாநிலத்தில் கனிவள ஆராய்ச்சித் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்ளுமாறு ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்டச் சிறப்பு நிதி நிறுவனத்தை வேண்டியது. தமிழ்நாடு கனிவள மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கு ஐக்கிய நாடுகள் சிறப்பு நிதி நிறுவனம் நிதியுதவி அளிக்க ஐக்கிய நாட்டு நிறுவனம் ஏற்பளித்தது. இத்திட்டத்தின் காலஅளவு 1968 முதல் 1971 வரையிலான மூன்றாண்டுகளாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், தருமபுரி, சேலம் மாவட்டங்கள் ஆகியவற்றின் சில பகுதிகளில் 17,000 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பில் பரவலான முறையிலும், மும்முரமாகவும் கனிப்பொருள் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்